

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

3tio. Apparitio Discipulis aliquoties facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Ofors assiduis coëmenda laboribus ! ecce
 Prostat venalis ; Christus mercator eandem
 Exiguo vendit pretio , licèt ipse cruentæ
 Supplicio mortis priùs acquisiverit illam.
 Currite , qui cupitis lucrari magna ! repandit
 Christus in amplexum sua brachia : currite ! nullum
 Hoc commune forum placitis accessibus arcet.
 Hanc fortem gemitu contriti cordis ememus :
 Hanc emet , offensam qui condonaverit ultrò ;
 Hæc emitur veræ fidei pietate , speique
 Viribus , & solido Domini patientis amore.
 Hoc constat pretio regnum Cœleste ; beati,
 Qui capiunt hæc verba , suo superantia sensu
 Omnia Doctorem veterum problemata ! Christus
 Hæc docet , excelsi Patris Sapientia ; Christus
 Hæc crucis ex cathedrâ linguâ titubante perorat ;
 Ex tumulo Christus prostratâ morte resurgens,
 Hæc asserta jubet per totum spargere Mundum.
 Nunquam , conductus seu mercenarius offert,
 Ut Christus , propriam (res est notissima) vitam,
 Ut , ne dejiciat sepem , jugulétque luporum
 Turba ferox agnos , fartum tueatur ovile.

**POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUINTÆ
 INDUCTIO TERTIA.**

S. LUCAS CAP. 24.

Duo ex illis ibant in castellum , quod erat in spatio sta-
 diorum sexaginta ab Jerusalem , nomine Emmaus ; &
 ipsi loquebantur ad invicem de his omnibus , quæ acciderant.
 Et factum est , dum fabularentur , & secum quærerent ; &
 ipse Jesus appropinquans ibat cum illis : oculi autem illorum
 tenebantur , nè eum agnoscerent. Et ait ad illos : Qui sunt
 hi sermones , quos confertis ad invicem ambulantes , & estis
 tristes ? Et respondens unus , cui nomen Cleophas , dixit ei :
 Tu

Tu solus peregrinus es in Jerusalem, & non cognovisti, quæ facta sunt in illa his diebus? &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus, duobus Discipulis suis in Emmaus itinerantibus apparet; & Thomam incredulum, ostensis sacrati corporis sui vulneribus, ad fidelitatem ducens; Discipulis suis, in universo Mundo Evangelium & pacem annuntiandi, potestatem iteratò concedit.

LUC.
24. 13. **E**xibant Solymis ad agenda negotia bini (maius) Discipuli, castrum versùs, quod dicitur Emmaus. Unus erat Cleophas; reticet Scriptura secundum Nomen, & apponit, quæ sit distantia castrum. Quòd sexaginta stadiis distaret ab urbe. Dum proficiscuntur, de Christi morte, graviter Supplicio, repetunt proprio sibi cognita vilitate. Atque remordentur solito præcordia luctu. Respexit subitò Cleophas, viditque citatis Appropere virum peregrinum passibus: illum se sociat binis; quærit, quos inter eundem Sermones, siquidem tristatos corde videret, Miscuerint? Cleophas inquit: Tu solus es ergo? O bone vir, Solymis adeò peregrinus & hospes? Ut, quæ contigerint propioribus hisce diebus? Tu non cognôris, toti notoria Mundo? Scilicet eloquio clarus fuit, atque Propheta, Et virtute potens Jesus de Nazareth; illum Pontifices nostri damnârunt morte probrosâ Supplicioque crucis. Nos sperabamus eundem Esse redempturum genus Israël, atque tyrannorum Servitio exemptos, in libertatis avitæ Jura reassertos, æternâ sorte beatos Nos effecturum. Super hæc nunc omnia demum Postquàm res gesta est, hodie lux tertia fulget.

Sed nova matronæ, cupientes ungere Jesum
 Ante jubar Solis surgentis ab Æquore, portant
 Nuntia; se vacuum simul invenisse sepulchrum,
 Et, quod terrificat, redimitos lumine Cœli
 Angelicos juvenes ibi conspexisse; deinde
 Ipsummet vegetum redivivo corpore Jesum.
 Ex nostris plures properârunt, talia visum:
 Et monumenta quidem vacua offendere; sed ip-
 Non invenerunt. Jesus incognitus illis, (sum
 Atque viatoris specie circumdatus, inquit:
 O insensati vos, o incredula corda!
 Nunquid enim Christum constanter oportuit illa
 Supplicii tormenta pati, tandemque reverti
 Ad Superos, frutum regni Cœlestis honore?
 Hoc Scriptura docet; dum viveret, ipse docebat
 Christus; & unanimi decantant ore Prophetæ.
 Nunquid ait Moses: Non eripientur Iudæ
 Sceptra tribûs, donec mittendus venerit? atqui Gen. 49. 10.
 Hæc alienavit jam pridem rector Idumes
 Herodes, Romana diu gens abstulit illa.
 Prædicat Aggæus, populos, gentesque movendas, Agg. 2. 8.
 Dum venit optatus Princeps: illisque Propheta
 Regius adjungit: Reges Tharsisque Sabæque Pf. 71. Mala. 3. 1.
 Hunc veneraturos. Malachias: Strata viarum
 Angelus ante Ducem reparabit; sicque subibit
 Dux templam Domini. Quis nescit talia dudum
 Evenisse? senex pueri sub imagine Christum
 Obtulit Excelso Solymis; ejusque Joannes
 Adventum retulit. Daniel austerior inquit:
 Excindi Hebræos, holocaustaque cuncta perire; Dan. 9
 Est modò præ foribus. Zacharias mitior infert: Zach. 13. 2.
 Rex exercituum summus simulacra Deorum
 Impia prosternet; nec vult memor amplius esse

Impietatis. Ait Sophonias : Gentibus ora
^{soph.} Exquisita , Dei resonandis laudibus apta,
^{3.9.} Attribuet. Fient sensim prædicta per illos.
 Tristiùs ista canit Jeremias ; plurima jungit
 Esajas vates clarissimus inelyta puncta,
 Supplicium vitamque simul tangentia Christi.
 Sunt hæc dicta satis ; nam dicere plura coarctat
 Inclinata dies. Comites , fax lucida Phœbi
 Vergit in occasum , dicunt , dare membra quieti
 Convenit ; atque rogant secum divertere. At illi
^{Luc.} Longiùs ire parat ; sed eunti suadet uterque,
^{24.28.} Ne sua nocturnis vestigia crederet umbris ;
 Esse reversurum , qui det bona lumina , Solem
 Sit facilis flecti , faveatque rogatibus , instanti
 Ecce domum ! bono hospes adest , cœnâq ; refectus
 Excipiet nos grata quies ; hæc unica nostrum
 Temporis accessu poterit lenire dolorem.
 Dissimulat Dominus curam , mentemq ; manentem
 Et quasi sollicitâ comitum prece victus , in aditu
 Hospitiisque locum solitâ gravitate subintrat.
 Factus in occursum , fieri velut assolet , hospes
 Exhibitaque viris , & ab his pro more salute
 Comiter acceptâ , conclave , sedilia , mensam
 Et quæcunque domus , quæcunque culina ferebat
 His tribus hospitibus cultis sermonibus offert
 Sedibus impletis comites ad seria ; Christus
 Verba Prophetarum sacro colophone coronat.
 Cum dapibus mox servus adest ; surguntq ; levatis
 Ad superos oculis : ut , quæ ponuntur in escam
 Proficiant lassis , devotâ mente precantur.
 Accumbunt cœnæ ; panem frangendo Magister
 Se manifestat eis : illi stupuere , silente
 Attoniti visu ; tenet admiratio fixos.

Dumque parant cupidos amplexus, oscula blanda;
 Non secus ac subitum fulgur per inania raptum,
 Tantus inexpletâ cœnâ disparuit hospes.
 Territa tota domus ferotina tempora noctis
 Hoc super eventu vario sermone fefellit.
 O! ait ad focium Cleophas, scelus esse verebor,
 Quòd neque nocturnis facibus, neque luce diurnâ,
 Discipuli potuère suum novisse Magistrum!
 O stupor! & Phariis nox multò densior umbris!
 Explicat, ut solitus, Scripturæ verba; Prophetas
 Exponit; causas memorat, cur flebile mortis
 Christus obivit iter; turbatâque pectora sacris
 Ignibus accendit; tamen hoc in lumine cæci
 Ivimus. Eoo Titan caput exere Ponto,
 Et radiis discerne vias! mens plena novorum
 Æstuat ire foràs, totam, quam vidimus, urbi
 Expositum facti seriem. Quid, amabò, moramur?
 Sint licèt obducti noctis caligine campi,
 Occultæque viæ: trahimur, rapimurq; retrorsum.
 Hospitii Patrone vale; remeamus ad urbem,
 Ut Condiscipulis tam nuntia læta feramus.
 Præcipitatur iter; volitant quasi, cuncta relatum,
 Quæ sibi contigerant. Vix intra mœnia ducti,
 Discipulis avido properant narrare relatu
 Visa apparentis Domini miracula. Gaudent
 Exspectantque viri, simili quoque sorte beari.
 Ergò ubi jam sero conjuncti vespere, clausis
 Hospitii foribus, se consolantur, & hymnos
 Unanimes cantant Domino pietate fideles,
 Astitit in medio Christus, repetitque secundo,
 Pax vobis! omnes mox consternantur, & hærent
 Attoniti; sed Christus eos hortatur amico
 Alloquio, monstrans illis sua vulnera: tandem

Luc.
 24.36.
 Joan.
 20.20.

Assumunt animos & gaudia magna, reviso
 Salvatore suo. Tunc oris flamine Jesus
 Fratribus inspirat Divini Numinis auram;
 Subjungitque statim: Sicut sum missus in Orbem,
 Sic ad totius Mundi vos climata mitto.
 Quæis dimiseritis peccata, remissa manebunt;
 E contra quorum retinere piacula vultis,
 Illa retenta manent. Et factò sine loquendi
 In tennes Dominus subito disparuit auras.
 Cumque absens Thomas miracula tanta videre
 Non potuisset; ei fratres specialia narrant.
 Audiit attonitus Thomas, tam mira referri;
 Sed spreto fidei merito, se nolle relatis
 Credere, præsentem nisi conspexisset aperte,
 Attactûque suo, lateris, manuumque, pedumque
 Vulnera sensisset, temerarius ore profatur.
 Discipuli socio validâ ratione reponunt:
 Ignoras Thoma? Dominum dixisse, priusquam
 Vaderet ad mortem: Postquam surrexero morte,
 Ad vos post modicum Galilæaque regna revertar.
 Hac impleta scias; sumus hic, qui vidimus illum
 Luminibus propriis: Thoma, sis ergò fidelis.
 Ambiguus Thomas, fieri vix posse, reponit,
 Ut tam crudeli laceratus morte resurgat.
 Est, ajunt, nullis Divina potentia metis
 Circumscripta; negant fidei secreta subesse
 Sensibus humanis: Thoma diffidere noli.
 Bis quatuor vicibus terras aurora revisit,
 Rursus Apostolicus cœtus collectus in unum
 Intus erat; Thomas reliquis sociatus, inhæret.
 Ambiguæ fidei: mira ô dignatio Christi!
 Occlusis foribus (Synagogam quippe timebant)
 Ingreditur Dominus; resplendent stigmata toto

Corpore, Cœlestem Thomæ monstrando figuram.
 Suaviter alloquitur fratres; pacemque precatus
 Omnibus, ad Thomam conversus comiter inquit:
 Huc ades, o Thoma! clavorum stigmata certo
 Inspice contuitu; digitos impone; nec esto
 Amplius ambiguus, sed toto corde fidelis.
 Territus aspectu Thomas respondet eidem:
 O Deus! o Dominus meus! o! vox lassa volentem,
 Plura loqui Domino, confestim deficit: ille
 Sublevat alloquio, pergens proponere: Thoma!
 Causa tuæ fidei sunt hæc conspecta: beati,
 Quos sincera fides, signorum luce remotâ,
 Ducit in assensum, meritisque placentibus ornat!
 Ulteriùs Thomam veri convincere nifus
 Mandat adesse cibos: pro paupertate feruntur
 Assati piscis medium, pauxillaque mellis Luc.
 Portio: manducat Dominus, reliquumq; reponit, 24.41.
 Ut comedant alii, subjungens seria: Scitis,
 Me monuisse priùs, quàm nos divortia mortis
 Dividerent; opus esse, suo prælagia Vatum
 Fine coronari; subjungit plurima verum
 Scripturæ sacræ sensum referantia; fratres,
 Audistis, decuisse pati sic, postque pusillum
 Faucibus ex mortis, tumuloq; resurgere Christum;
 Et post hæc cunctis terrarum gentibus unam
 Doctrinam Fidei proponi in nomine Christi,
 Et peccatorum veniam credentibus illi:
 Hoc Evangelium Solymis orietur ab urbe.
 O animæ pax una meæ, medicinæque vitæ!
 O peccatorum scelerumque remissio! passæ
 Naufragium, tabula es salvatrix unica, menti.
 Non opus est cæsis holocaustis amplius aras,
 Et sacra templa Dei fumo cumulare; refecit

Una simul totum defectum victima Christus.
 Melchisedech docuit, panem vinumque litando
 Sacrificare Deo; meliori forte beamur,
 Dum Salvatorem Christum sub imagine panis
 Et vini colimus, scimusque realiter esse
 Præsentem, sicut præsens in culmine montis
 Victima pro noxis, Mundum moriendo redemit.
 Hâc Domini Cœnâ nihil est augustius; Ortus
 Solis, & Occasus merito venerantur honore (dalem
 Hoc Epulum: Christus Cleopham, Cleophæq; so-
 Dum cibant his dapibus, non sustinet amplius esse
 Captivos oculis; redivivum manera vitæ
 Discipulis dubiis manifestavere Magistrum.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUINTÆ
 INDUCTIO QUARTA.

S. LUCAS. CAP. 24.

Eduxit autem eos foras in Bethaniam; & elevatis manibus
 suis benedixit eis. Et factum est, dum benediceret illis,
 recessit ab eis; & ferebatur in Cœlum. Et ipsi adorantes
 regressi sunt in Jerusalem cum gaudio magno. &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus Discipulos suos pro-
 cedit in Galileam; & postquam ibi iterato eisdem appa-
 ruisset, eduxit eos in Bethaniam; ubi ex monte olivarum
 post datam omnibus benedictionem, illis hoc miraculum cum
 gaudio aspicientibus, in Cœlos gloriosè ascendit.

Iucundos patriæ fines, & originis oras
 Diligimus, solo patriæ Cœlestis amore
 Excepto; & regnum Galilææ Christus amabat.
 Hic conceptus erat, nutritus, denique primis
 Prodigis toti se demonstraverat Orbi:
 Hic quoque post operum confecta negotia flagrat
 Discipulis, siquæ restent mandata, referre:

Præ-